

Sygn. akt II CZ 22/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Z. H.
przy uczestnictwie T. H.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 5 maja 2016 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 1 października 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 października 2015 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił apelację wnioskodawcy Z.H., w sprawie z udziałem T. H., o podział majątku wspólnego.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy Z. H. wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Złożył również wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 168§1 k.p.c. strona może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, jeśli uchybiła mu bez swojej winy. Brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności jakiej można wymagać od podmiotu należycie dbającego o swoje interesy.

Pełnomocnik wnioskodawcy powołuje się na okoliczność, że obowiązek wysłania apelacji został scedowany na pracownika, który zwyczajowo nie zajmuje się tym, przez co nie miał świadomości istotności upływu terminu do złożenia apelacji i wysłał ją dzień po terminie. To wyjaśnienie nie jest wystarczające do przyjęcia, że żalący nie ponosi winy w uchybieniu terminu. Trzeba podkreślić, że ewentualne zaniedbania pełnomocnika reprezentującego żalącego nie wyłączają negatywnych dla żalącego konsekwencji procesowych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2009 r., II UZ 35/09, niepubl., z dnia 28 listopada 2007 r. V CZ 105/07, niepubl., z dnia 30 maja 2007 r. II CSK 167/07, niepubl.), zaś pełnomocnika obciążają zaniechania osób, którymi się posługuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2015 r., III CZ 39/15, niepubl.). Przeszkoda, uzasadniająca przyjęcie uprawdopodobnienia braku winy, zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności było niemożliwe albo nie można było oczekiwać od strony, że w danych okolicznościach zachowa dany termin procesowy. Takiej kwalifikacji niewątpliwie nie podlega sytuacja, w której pracownik

kancelarii pełnomocnika nie miał świadomości istotności upływu terminu do złożenia apelacji przez co wysłał ją dzień po terminie. Obowiązkiem pełnomocnika działającego z należytą starannością jest taki podział zadań w kancelarii, aby poszczególne czynności wykonywały osoby mające odpowiednie, dla danej czynności, przygotowanie merytoryczne.

Należy przyjąć, że apelacja wnioskodawcy została wniesiona po terminie, podlegała zatem odrzuceniu.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

kc

jw